

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravištvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (insertate) se
plačuje od četrstopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 150.

Telefonska številka 65.

Celje, v sred, 6. julija 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Državni zbor odgođen!

Vsled dogodkov, ki so se odigrali v Poljskem klubu minuli ponedeljek in vsled nezlomljivosti slovenskočeške obstrukcije v proračunskem odseku je sklenil včeraj popoldne ministerski svet **odgođenje državnega zbora**. Ob enem je sklenil, da se izplačevanje dijet za čas teh malo prehitro došlih parlam. počitnic, ki utegnejo trajati kam do meseca oktobra, ustavi. Oficijski razglas odgođenja se glasi sedeče: Vočigled posebnim težavam, ki so se pokazale pri posvetovanju o predlogi glede italj. pravne fakultete vsled tega, ker se je delo v proračunskem odseku oviralo in z ozirom na to, ker sedaj ni predpogojev za uspešen boj proti temu oviranju, **se državni zbor na temelju cesarjevega sklepa z današnjim dnevom odgodi**.

Sedaj le še kratko sliko včerajšnjih dogodkov na Dunaju in pa sodbo o možnih posledicah odgođenja! Vse kaže, da včeraj Poljski klub ni imel toli željno pričakovane odločilne seje in da je vlada že v ponedeljek vedela, da za sedaj ni možno premirje s Poljaki. Pojavila se je še sicer včeraj kombinacija v tem smislu, da bi se gradnja kanalov izročila posebnemu konzorciju, katerega bi se letno podpiralo z 10 milijoni kron in po 40 letih bi postal prekop z Dunaja v Šlezijo-Galicijo last države, katera bi tudi imela pravico do nadzorstva nad tarifi. Vendar pa se vlada očitno ni niti spustila v resno posvetovanje o tem predlogu, ki bi stal državo 400 milijonov kron in bi povrh tega še ne bilo nobenih garancij za kakovost dela in njegovo izvršitev! Povrh tega se je včeraj obstrukcija v proračunskem odseku nadaljevala. V začetku včerajšnje seje je čital dr. Korošec skoraj tri ure zapisnik z vsemi stavljenimi resolucijami, katerih je nad 500. Za njim se je oglasil dr. Hočevar k stvarnemu popravku. Najprej je govoril nemški nekaj stavkov, potem pa je začel govoriti slovenski. **Chiari ga je prekinil in izjavil, da odloži predsedništvo, ker ne razume, o čem se govori.** Ker Chiari tudi po odmoru ni hotel prevzeti predsedstva, je predsedoval dalje mladočeh Maštalka. Nemški predlog, naj se takoj voli nov predsednik in sicer zopet Chiari, ni obveljal, pač pa Concijev, da se seja nadaljuje. Poslanec Hočevar je na to slovenski »stvarno popravljal« do 6. ure, ko se je seja zaključila. Prihodnja se je določila za danes ob 10. dop. A poslanec Wolf je zaklical: G. predsednik, čitajte jutri pred sejo »Dunajčanko«!

Ostali odseki tudi niso včeraj prišli do dela. Brambni in pa odsek za državne uslužbenice sta bila sploh nesklepčna, narodnostni odsek se je na predlog Nemca Stranskega odgodil, ne da bi razpravljali o Adlerjevem predlogu glede manjšinskih šol. Finanč. odsek je razpravljal dalje o reformi osebnodohodninskega davka in se je končno tudi dogodil, le socialno zavarovalni odsek je imel redno sejo. Draginjski ods. se je posvetoval o zmanjšanju solnine na žito in živino — a vsled odpora agrarcev ne bode došlo ne do enega ne do drugega.

Konec koncev je torej ta, da je državni zbor odgođen. Veseli smo, da so naši poslanci pokazali toliko energije, da so vstrajali v boju za slovensko

vseučilišče, ne da bi doslej sicer priborili kak pozitiven uspeh. Odločitev bode prišla na jesen. Položaj je letos v nekem oziru isti kot lani: državni zbor je moral vsled slovanske obstrukcije prezgodaj na počitnice. Vlada je pa letos odločno na slabšem: finanč. mizerija je od dne do dne večja in nagajajo ji Poljaki, ki so nenasitni s svojimi zahtevami. Optimisti sodijo, da pade letos v jesen sedanja vlada in pride. novo ministerstvo. Imenujejo se celo že imena prihodnjih mož: Bilinski, Heinold. Najverjetnejše je, da pride za Bienerthom kak star konservativec. Mi Slovenci pa upajmo, da jeseni slovenska obstrukcija ne bode zopet ubijala sama sebe . . . in da bomo enkrat dobili povrnjene težke vojne stroške, ki smo jih plačali in jih še plačujemo v težkem boju proti vladi in sistemu.

Značajnost v politiki.

Motto: »Ali je mogoče, da je v današnjih časih kdo na svetu, ki je svojo dušo brez sile pokapucnil? Naturno ni, pa vendar se je zgodilo. Zdaj bi le rad vedel, če se je zgodilo iz lenobe, ali iz prekanjenosti. Če iz lenobe, se ga Bog usmili, če iz prekanjenosti, se ga usmili še hujše: ker sam se je ukanil!«

Cankar, »Hlapci«.

Dr. K. Verstovšek, c. kr. prof. — od predvčeraj zastopnik sl. naroda na Dunaju je stopil predzadnjo nedeljo v Bočni pri Gornjem gradu v farno cerkev, je tam pred zbranim občinstvom na glas molil in daroval v pušico mašujočega duhovnika groš. To je tisti Verstovšek, ki se je še pred nedavnim časom posmehoval svojim učencem, ako jih je videl pri maši poklekati, tisti Verstovšek, ki se je dvobojeval in ki je vobče porabil vsako priliko, da dokaže svoje brezverstvo. Tisti Verstovšek, ki je v svojem srcu še danes brezverec, kakor je bil odkrito svoj čas kot akademik in precej let kot mlad profesor. In vendar je stopil v cerkev in je tam glasno molil boga, v katerega ne veruje. Res, storil je to, toda ne kot spokorjeni grešnik, nad kakoršnimi ima bog baje veliko dopajenje, temveč kot kandidat za državnozborskega poslanca. Pohlepnost ga je gnala v klerikalni tabar, tista pohlepnost ga je tirala v Bočni, v volilnem okraju, tudi v cerkev, da tam z molitvijo boga, v katerega ne veruje, ogoljufa verno ljudstvo za glasove, s katerimi je razpolagalo 4. julija t. l. pri nadomestni državnozborski volitvi. Zatajil je samega sebe zgolj iz pohlepnosti in je grešil na značajnosti ravno v tisti točki, ki je modernemu izobraženemu človeku najsvetejša in najodličnejša. Radi zlatega teleta se je izneveril svoji pravi veri in je stopil v tisto vrsto ljudi, pred katerimi pošten človek pljune, ker se mu gabijo.

Poglavitno agitacijsko sredstvo klerikalne politike je bila vsigdar vernost, vera, cerkev. Vprašan vernosti ne bo odločevala politika, pač pa igra le-ta velevažno vlogo pri vprašanju konfesije, cerkve, to-

rej duhovniške organizacije. Kaj pa je cerkev, osobito v obliki katolicizma? Nič drugega, kakor zavod, ki zlorablja človeško vernost v gospodarske namene duhovščine. Devetindevetdeset odstotkov vernosti je plod nezadostne izobrazbe. Čim več neizobrazbe, tem boljše, tem ugodnejše je gospodarsko stališče cerkve. Zgolj iz lastnih gospodarskih interesov je cerkev bila vsigdar odločna nasprotnica kulturnega napredka. Posamezni duhovnik je pač tuintam nekaj storil za izobrazbo, organizacija kot taka pa je bila vedno proti izobrazbi mas. Čim višje je narodova splošna izobrazba, tem močnejši je narod proti klerikalizmu. Pa tudi strogo iz gospodarskega stališča je cerkev največje zlo narodov: nikjer ni toliko dobro plačanih lenuhov, pravih trotov, kakor ravno med duhovščino. »Mrtva roka« zbira ogromne kapitalije, ki koristijo edinole duhovščini, narodu pa nič. Posledica se kaže v gospodarskem konkurenčnem boju z drugimi narodi, ki ne trpe pod zlom klerikalizma. Iz kulturnega in gospodarskega stališča mora torej biti vsak razumen, vsak v resnici izobražen in demokratičen človek proti klerikalizmu, katerega namen je edinole v veliko škodo naroda podpirati egoistične težnje cerkve, torej duhovščine.

Vsi katoliški narodi so v boju proti klerikalizmu. Vsikdar mora biti vsak inteligent na svojem mestu, kadar stopi ta boj v odločilen štadij. V tem štadiju smo danes brezdvomno tudi mi Slovenci. Ni še dolgo, ko je začela prodirati kultura v široke mase in ko se je začela zbirati posvetna inteligenca tudi v slovenskem narodu. Duhovščina je bila poprej neomejen gospodar med Slovenci, z vso besnostjo je torej hotela zatreti slovensko kulturo v prvih začetkih. Kakor pripovedka iz staroegiptovskih časov se sliši, da je slovenski knezoškof okrog leta 1900 po Kristovem rojstvu dal sežgati popolnoma nedolžne pesmi slovenskega pevca edinole raditega, ker ne opevajo zdolj Marije, nebes in kar je še drugih podobnih stvari. In vendar se je to zgodilo! Ko bi ne bilo nič drugega, kakor edinole to dejstvo, bilo bi že to dokaz dovolj, kako ljut boj se bije danes na Slovenskem za in proti klerikalizmu. Da se torej nahajamo v dobi, ko dosega efijaltsvo superlativ ostudnosti.

Na ta superlativ nas spominjajo Vrstovski. Saj ni samo eden na Slovenskem. Veliko večino klerikalne posvetne inteligence tvorijo Vrstovski. Od Šusteršiča in Šukljeta pa doli do Pušenjaka in Benkoviča stoje sami Vrstovski. V dobi idealizma so Vrstovski dobro videli kvarljivo stran klerikalizma, z mladeniško ognjevitostjo so stopali v boj za prava kulture. Toda kmalu se je spremenil klerikalizem v korito, ognjeviti in idealni Vrstovski pa v umazane sužnje, še manj, spremenili so se v hlapce, ki se dajo za denar izrabljati tudi proti samim sebi! Slabši so, kakor navadni sužnji! Le z neozdravljivo boleznijo pohlepnosti po denarju in slavi se dajo razlagati taki pojavi. Le radi denarja in slave so nastopili Vrstovski proti lastnemu jaz.

Zakaj toliko besed o Vrstovskih? Kot zagovorniki zdrave politike smo dolžni opozarjati na te najostudnejše slovenske efijalte. Danes igrajo odločilno vlogo v slovenski politiki ravno Vrstovski. Ali more

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

XXVI. Poslednji dan.

Oni petek pred sveto Elizabeto je dihala pri Kondelikovih tajna nalada, kakor dremajoča, skoro sveta. Že v poslednjih dnevih so na vse kriplje pospravljali, brisali, drgnili, mili. Pod je bil kakor miza, okna so se svetila, kakor kristalna, za zrcali, za slikami je bilo polno zelenih vejic, in gospa Kondelikova je čez dan žgala na živi žerjavici jalovec, da bi pregnala jesensko zaduhlost iz stanovanja, da bi bilo tu kakor v cerkvi. Saj jutri pridejo svatje! Že jutri! Naglica, ki je sedaj gospodovala pri Kondelikovih, je bila v popolnem soglasju s to pritajeno nalado. Da, skoro povečala jo je ta hitrica. Vsi so hodili le po prstih, kakor šepetaje, da se ne bi prebudilo nekaj neznanega. Celo gospod Kondelik je zgubil svojo zgovornost in ni več mrmral in uganjal šal, tako, da mu je bilo slednjič že tesno. In zato ni bil mnogo doma. Po zajutreu in po obedu se je napravil in je šel ven. Nobenega gotovega cilja ni imel, toda doma ga

je skoro dušilo.

Gospa Kondelikova je bila zadovoljna, da je oče ušel. Ob takih trenutkih so moške vedno malo napoti. Jezil se je sicer na ono kajenje, toda gospa mu ni rekla niti besedice, da ne bi nastala kaka nevesela debata in molče je opravljala svoje delo. In ko je mojster zginil, je vzela iz omare njegovo črno obleko, ukazala je Katinki, naj jo dobro skrtiči in naj jo nese krojaču, da jo zlika. Beli telovnik, čisto opran, je bil pri njem že od ponedeljka.

Pepica je hodila danes po sobah kakor nema. In kadar je morala mamico kaj vprašati, je vprašala polglasno, skoro šepetaje. Nekaj je pričakovala od matere in skoro bala se je tega.

Gospa Kondelikova se je pogosto ozrla na hčer in večkrat se ji je hotel izviti iz grla klic: Pepica! Toda ustnice so se ji zopet zaprle. Morda še ni prišel pravi trenutek, morda še-le pride. In ravno tako Pepica. Kadar koli je zaslutila, da bo mamica spregovorila, vselej je hitro odhitela bodisi v spalnico, bodisi v kuhinjo h Katinki, in tja še najrajši. Katinka je imela vključ vsemu delu dovolj časa in razpoloženja, da je postrani pogledala na gospodično. In ko jo je videla tako molčečo, je stisnila ustna in v velikih, malo izbuljenih očeh ji je zaigral čuden nasmech.

Pred poroko! Pepica se je nalahno stresla po celem telesu in tupatam se ji je zdelo, da se ji vpogi-

bajo kolena. Morda jo je še zeblo po kopelji, katero ji je mamica zjutraj tako skrbno pripravila, z zmletimi »vijoličnimi« koreninami in s prmešanim, dišečim francoskim jesihom? Še to bi amnjalo, da bi se poslednji dan prehladila! Ali morda stresa tako vsako nevesto? Pepica ni razumela sama sebe, ni se mogla prepričati, ali je vzrok mrza radost ali strah. Toda česa naj bi se bala? Kaj ni merilo vse, kar se je zgodilo, na današnji dan? Kaj ni moralo priti tudi k današnjemu dnevju? In zakaj se ji zdi pravzaprav danes vse tako čudno? Saj je čisto navaden dan, kakor vsi drugi in še-le jutrajšnji dan ji prinese nekaj novega. Zdajpazdaj jo je prevzela nepričakovana tesnoba. Ako je že danes tako nesamosvoja, kaj bo še-le jutri, ko jo oblečejo v belo atlasovo obleko, ko jo popeljejo v kočiji do cerkve in bo celi svet kazal na njo: Glejte, ta bela je nevesta. Kako čudno razburjenje!

Danes bi bila rada kaj delala. Toda le kaj malega ji je še ostalo.

Toda vendar. Ostalo ji je še pot na Vinograde, v novo stanovanje. Pernice še niso bile povlečene. To je pustila gospa Kondelikova za poslednji dan. In po obedu, ko je mojster odšel, je stopila k škrinji, kjer so ležale že davno nove povleke, zavite v čisto platno, med njimi pa različne dišeče koreninice. Skrbno jih je vložila v torbo in se je napravila s Pepico na pot.

inteligent, ki pravilno sodi politične boje, imeti zaupanje v politično delo Vrstovškov? Da bo tako delo koristno za politično prihodnost slovenskega naroda? V točki, ki je danes središče vsega slovenskega političnega, gospodarskega in kulturnega dela, je bil Efišalt na lastnem mišljenju. Ali ni torej popolnoma opravičen sum, da se bo efijaštvo še nadaljevalo? Da bo n. pr. tudi v točki narodnosti Efišalt? Žalibog, ni treba več sumiti, žalostnih deistev dovolj tudi iz polpretekle dobe naše politične zgodovine. Kdo bi mu zaupal, koritarju in Efišaltu? »Brata bi izdal, zoper očeta bi pričal in mater bi zatajil!« Saj niti sam sebi ne more zaupati, ako ima natura še količkaj svoje moči in veljave.

Vrstovšek je stopil v cerkev in je zaročiljal z rožnim vencem, da bi slovensko ljudstvo preslepil. »Na zunanje se je razvil«. Hudodelstvo se mu je posrečilo. Kar je veležalostno znamenje za naš narod. Kajti močno neizobraženo še mora biti ljudstvo, ki ne spozna sleparstva, kakoršnega uganjajo Vrstovski s katoliško cerkvijo in katoliška cerkev z Vrstovski. Mnogo bo tukaj še dela za kulturnega človeka.

Mladin.

Pregled izidov v nadomestnih državnozb. volitvah.

Izvoljen je klerikalni kandidat prof. dr. Karl Verstovšek s 3.179 glasovi. Naš kandidat Ivan Kac je dobil 1.730 glasov.

Rezultati volitev v posameznih okrajih so sledeči:

1. Marnberški okraj:

	Kac	dr. Verstovšek
Brezno	2	10
Janžev vrh	53	10
Pernice	—	—
Remšnik	9	58
Ribnica	81	20
Sv. Anton na Poh.	76	2
Sv. Primož nad M.	4	44
Sv. Primož na Poh.	12	15
Trbonje	5	4
Vuhred	54	7
	296	170

2. Arveški okraj:

	Kac	dr. Verstovšek
Kaplja	31	16
Gradišče	123	22
	154	38

3. Slovenjgraški okraj:

	Kac	dr. Verstovšek
Golovabuka	41	51
Legen	56	68
Mislinja	69	51
Otiški vrh	62	29
Pameče	9	84
Podgorje	48	47
Razbor	8	46
Sjele	23	4
Stari trg	33	47
Št. Ilj pri M.	44	48
Št. Janž pri Sp. D.	23	44
Šmartno	172	30
Šmiklavž	52	28
Št. Vid	30	43
Vrhe	22	32
	692	652

4. Šoštanjski okraj:

	Kac	dr. Verstovšek
Sv. Florijan	28	17
Sv. Andraž	1	117
Št. Ilj pri Vel.	4	96
Št. Janž na V. g.	32	79
Šmartno ob P.	21	137

Šoštanjška okol.	133	78
Škale	34	93
Topolšica	42	58
Velenje	61	156
	356	851

5. Gornjegrajski okraj:

	Kac	dr. Verstovšek
Gornji grad	51	51
Nova Štifta	31	106
Bočna	85	154
Kokarje	34	68
Mozirje trg	46	20
Mozirje okolica	25	132
Rečica	36	233
Ljubno	55	200
Lače	16	222
Solčava	1	163
	380	1349

K temu pregledu nekoliko opomb. Pred vsem je razvidno, da je bila udeležba silno slaba. Dočim je bilo pri zadnjih državnozborskih volitvah l. 1907 oddanih skoro 8.000 glasov, se jih je tokrat oddalo komaj okroglo 4.800; udeležba je bila torej za polovico slabejša. Ljudje so zunaj pravkar v poletnem delu in za napredno stvar je bilo povrh tega v vseh okrajih sila malo delavnih agitatorjev. O tem poglavju bi lahko napisali marsikatero žalostno in za marsikoga sramotno poglavje. Udeležili smo se volitev na izrecno željo kmečkih naših somišljenikov in po načelu, da se ne sme klerikalcem ničesar pustiti brez boja. Čeravno ni uspeha, pa se vendar širijo naše politične ideje, se kaže življenjska moč in svežost stranke. Dasiravno smo ostali v znatni manjšini, smo na to število glasov vendar ponosni: **saj so to sami slovenski napredni kmečki glasovi.** — Štajercijanci so silovito delali za abstinenco in so jo v marnberškem okraju, kakor kažejo volilni izidi v Breznem, Trbonjah, Ribnici, tudi dosledno izvršili. Volili niso tudi socialisti. Mi nismo prosili ne enih ne drugih za pomoč; hoteli smo dognati lastno moč v okrajih, kar se nam je tudi posrečilo. Število naših glasov in pristašev kaže, da si bomo po vztrajnem političnem in gospodarskem delu okraj priborili nazaj.

Pred nekaterimi tedni je govoril g. dr. Korošec v državnem zboru z velikim patosom o »madžarskih« volitvah. Škoda, da se takrat še niso izvršile volitve v bivšem Ježovnikovem okraju: videlo bi se namreč, da klerikalci drugače ravnaajo v praksi kakor govore v teoriji. Ali bi naj naštevati vse, kar se je zagrešilo na račun svobodnih volitev po prižnicah, spovednicah, kako se je hujskalo in vplivalo na ženske? To so že znane stvari in imamo računati z njihovim uspehom tako dolgo, dokler ne bode več politične izobrazbe med ljudstvom. Brez pretiravanja lahko mirno rečemo, da je dobil dr. Verstovšek dva in pol tisoč svojih glasov le vsled pritiska in strahu pred večnim ognjem v peklju. Ta straši še danes vedno v politiki in kmetje pozabljajo na lastne stanovske in narodne koristi kakor hitro jim kdo nariše črnega hudiča na steno. Vendar vsemogočni tudi klerikalci niso. Sedanje volitve so se vršile odločno v protiklerikalni smeri — in uspeh ni slab.

Napredovali smo tokrat v najčrnejših občinah gornjegrajskega okraja. Čudno je sicer, da je bila baš v teh občinah udeležba tako velika. Bilo bi morda dobro na volilni dan prešteti volilce in jih primerjati s številom glasov: morda bi povsod ne »štimalo«. Po mnogih krajih niso dostavila klerikalna županstva volilcem principijelno glasovnic in legitimacij; drugod se je grozilo z odpovedjo posojil, odtrganjem koščka kruha in tako naprej. Sveta vera in borilci za verske svetinje našega naroda rabijo dandanes čudovita sredstva, katera imajo sicer po katekizmu vse znake velikih in neodpušljivih grehov...

Volilnih shodov in sestankov smo imeli v tem volilnem boju blizu 50. Gre torej odkritosrčna hvala

vsem, ki so se trudili za shode in za agitacijo, gre hvala vsem, ki so karkoli storili v prid naši dobri stvari. Sklepamo z željo, da se kmalu zopet vidimo pri delu in utrjevanju svojih postojank v okraju; edino na ta način imamo upati na končno zmago.

Štajerske novice.

Okrajni zastop Vransko. Volitve so se vršile minule dni. Iz skupine najvišjih obdačencev sta v zastopu Franc Oset iz Vranskega in Jožef Pauer iz Braslovč. Iz skupine veleposestev so izvoljeni: Janez Zupan iz Ločice, Edm. bar. Cnobloch s Saneka, Leop. Apat iz Kaplje, Karl Haupt pl. Hohentränk s Šterneka, Franc Schaur z Brod in Ludvik baron Wittenbach. Iz skupine trgov: Karl Schwentner in Miha Ježovnik za Vransko, Lovro Plaskan, Vencel Marovt, Matavž Perger, Martin Žvajger, Florjan Rak in Ivan Cizej za Braslovče. Iz skupine kmečkih občin: Franc Cukala in Vinc. Derča z Gomilske, Franc Lesjak in Franc Zdolsek iz Št. Jurja ob Taboru, Franc Borin iz Grajske vasi, Franc Breznikar iz Sv. Marjete, Franc Sevnčnikar in Jul. Žigan iz Polzele.

Velika ljudska slavnost sv. Cirila in Metoda dne 17. julija t. l. v Žalcu. Ponovno opozarjamo in vabimo na to narodno slavnost. Narodna gospoda od blizu in daleč naj se ta dan sestane v osrčju naše krasne Savinjske doline; pa tudi naše preprosto ljudstvo iz vseh bližnjih in daljnih vasi in drugih krajev naj pokaže svoje navdušenje za slovenski rod s tem, da se zbere v čim največjem številu pri tej slavnosti. Za užitek, za zabavo, za razvedrilo skrbelo se bode v polni meri. H koncertu, pri katerem bo svirala polnoštevilo celjska narodna godba, so danes prijavili svoje sodelovanje pevski zbori iz Griž, Št. Pavla, Vranskega, Petrovč, pa tudi žalski mešani zbor, ki se je krasno na novo vzdrnil. Kogar mika veseli ples, naj pomisli, da ga velikanska Virantova dvorana prijazno vabi. Kaj vse bodo nudili razni šotori, naj si pride vsak sam ogledat. Na nekaj pa pri tej priliki moramo opozarjati: cene v vseh šotorih bodo zmerne, tisto vsiljevanje in izsesavanje, o kojem smo že večkrat slišali tožiti, bo na naši slavnosti izključno. Zato pa ponovno kličemo: 17. t. m. v Žalec!

Dijaška slavnost. V soboto zvečer dne 9. julija se vrši v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju pod okriljem Celjskega pevskega društva slavnost, katero priredijo celjski abiturijenti v prid CM družbi in Sokolskemu domu v Celju. Vzpored je sledeči: A. Koncert: 1. D. Hruza: »San zaručnice«, romanca, tamburaški zbor. 2. J. Aljaž: »Domovini«, mešan zbor. 3. Charles Beriot: 9. violinski koncert; Fr. Drdla: »Serenada«, violina s spremljevanjem glasovirja. 4. Anton Nedved: »Dijaška«, moški zbor. 5. H. Necke: »San ljubezni«, kvartet na godala. 6. V. Kienzl: »Potpuri iz opere »Evangeljnik« za mešan zbor s samospevi in s spremljevanjem orkestra. 7. H. Vogrič: »V božični noči«, fantazija, tamburaški zbor. 8. Adamič: »Da sem jaz ptičica...«, mešan zbor. 9. E. Bach: »Pomlad se vzbuja...« violinski orkester. B. Veseloigra v enem dejanju: »To sem bil jaz!« Iz nemščine prevel M. Vilhar. C. Prosta zabava in ples. — Ker se je slavno občinstvo lanske abiturijentske slavnosti tako obilno udeležilo, da je bil njen uspeh v gmotnem in moralnem oziru jako poln, upamo, da nas slavno občinstvo tudi letos počasti v kar največjem številu. Vstopnina: Sedeži pri mizah prvih dveh vrst 1.50 K, pri ostalih mizah 1 K. Sedeži na galeriji 50 vin. Začetek točno ob pol 8. uri. Blagajna se odpre ob 7. uri. Predplačila se hvaležno sprejmejo.

Iz Rogaske Slatine. Zadnji izkaz kopaliških gostov izkazuje 822 strank s 1098 osebami

»Ako bi prišlo kaj važnega, Katinka, čez eno uro — čez pol drugo uro se bove povrnil. Toda nikogar ne pošiljajte za nama. Da se vam kdo sem ne prikrade, ko ste zdaj v kuhinji, zdaj zunaj. Pazite na vse. In povsod zakurite.«

Šli sta skoro molče. Gospa Kondelikova se je potapljala v skoro žalostne misli. Torej poslednjikrat spremlja hčer kot neomozeno, otroka, ki je še danes njen in ki bo jutri že Vejvarov. Imela je rada Vejvaro, toda v tem trenutku je bila nanj skoro ljubosumna. Danes še vidi hči v nji vso višjo moč, v mamic — jutri stopi na njeno mesto Vejvara. Tako naravne in tako čudne stvari v življenju!

Na stanovanju je izvlekla gospa Kondelikova pregrinjalo s pernic, ki so bile nakopičene na visokih žimnicah, potegnila je pernice in blazinic dol in jih je začela tlačiti s Pepičino pomočjo v bele, damašćanske povleke.

Pepica je bila vesela, ko je prišla iz hiše na ulico, ker je bolj prosto dihala in kjer ni pala nanjo tesnoba. Toda takoj, ko je vstopila v vinogradsko stanovanje, se je je zopet polastila. V vseh prostorih je bilo tako tiho, koraki so odmevali tako gluho, da se ji je zdelo, da pada na njo mora. Polastil se je je nekak babjeveren strah, da ta mir okoli in okoli naglo spregovori, zavpije.

Pogledala je postrani na mater in zdelo se ji je, da je danes povsem drugačna kot navadno. Kako to, da so se vsi njeni obrisi spremenili? Kaka nenavadna resnost in skrb ji leži na obrazu.

Pepica ni prenesla več tega molka.

»Ali imaš šivanko, mamica?« je vprašala.

»Dete, dete!« je vzkliknila mati. »Saj je tamle šivalna mizica! In v nji je vse, kar potrebuješ.«

Gospa Kondelikova je prišla povleko in je dala šivanko hčeri. Sama je začela drugo prišivati.

Pepica je pridno vbadala šivanko in ko je bilo delo gotovo in ko je gospa Kondelikova pokrila postelji z odejami rdeče barve, je vprašala Pepica mamico, ne da bi se ozrla na njo:

»Ali morata stati tako-le ti postelji — mamica — druga ob drugi?«

Dolgo se je branila tega vprašanja, a vendar ni mogla, da ga ne bi izustila.

Gospa Kondelikova je gladila odeji, ravнала ji je, čeprav je bilo vse lepo poravnano, in je odgovorila prosto:

»Mora biti tako, hčerka, mora. Veš, to je že tak običaj, moda je to, in pa — in pa — narejeni sta že tako, veš? Ta zadnja deska je od zunaj cela, vidiš, izrezano je samo na notranji strani in če bi se to postavilo drugače, se ne bi potem dobro ujemalo, veš?«

Pepica ni takoj odgovorila. Gledala je skozi okno v Nuseljsko dolino, nad katero so se valile jesenske megle, pomešane s temnosivim dimom pivovara, bobnala je s prsti desne roke po mramornati deski umivalnika, ustnice so se ji tresle in njeno lice se je komaj vidno mračilo. Slednjič so se ustna odprla:

»Jaz sem mislila...«

Ni dokončala.

Gospa Kondelikova je željno čakala daljših hčerinih besed. Že od jutra je želela, da bi ji stavila hči kako vprašanje, že od jutra je gledala na Pepico na-

ravnost magnetično, da bi jo prisilila h kakemu vprašanju. In ko je sedaj Pepica začela, je željno čakala nadaljnega vprašanja. Tu, na tem mestu ji pove vse. Doma je bilo malo nerodno, tam je vedno gledala na Pepico, kakor na otroka; v okolici, kjer je sama kraljevala in kjer je bila sama najvišja instanca, se ni mogla odločiti za poslednje nauke. Tu je bilo drugače. To ni njen dom, to je dom Pepičin in tu ni več Pepica samo njen otrok. Tu se ji zdi bolj samostojna, tu se poslavlja od svojega detinstva in se približuje njej — materi — kakor žena ženi. Tu je že skoro na njeni stopinji.

Gledala je Pepico in kakor prej doma, tako je tudi sedaj vpirala pogled v njo, da bi jo prisilila h kakemu vprašanju, da bi mogla razrešiti hčerkin dvome, toda — Pepica je molčala.

Gospa Kondelikova je pristopila h hčeri in jo je pogladila po licu.

»No, povej, kaj si mislila, hčerka?«

Pepica ni odgovorila in se je z lahkim sunkom glave umaknila božajoči dlani materini.

»Veš, hčerka, nekatere stvari so sploh čudne — sreča te marsikaj novega — toda drugače ne more biti. Kakor sedaj na primer ti in Vejvara. Veš, moraš pomisliti, da bodeta od jutrišnjega dneva vedno skupaj, da bodeta stanovala skupaj kakor v gnezdecu, da ne bo pri tebi niti oče niti mamica — midva ne bodeva imela več pravice do tebe. Vejvara bo tvoj mož in gospod...«

Dalje prihočnjšč.

v Iz Celja. Občinstvo iz mesta in okolice opozarjamo še enkrat na veselico in gled. predstavo „1. April“, katero priredi gaberska Ciril in Metodova podružnica v nedeljo dne 10. t. m. v „Skalni kleti“. Začetek predstave ob 6. uri. Vstop. 50 vin. Ker je čisti dobiček namenjen za jubilejni dar Ciril in Metodove družbe v Ljubljani se prosi obilnega obiska.

Za Ciril-Metodov obrambni sklad so zbrali celjski gimnazijci 200 K, katere so izročili družbi. Bog živi mlade, vrle rodoljube.

Iz Vojnika nam pišejo: Umrli je v Socki pri Novi cerkvi Hans pl. Rühling, vpoj. poročnik, star 60 let.

Iz Vitanja nam poročajo ob 5. uri zjutraj: Danes ob pol štirih zjutraj je začela goreti v sredi trga sedaj Žagarjeva hiša. Sedaj je nevarnost za spodnji del trga že precej minila, ker k sreči ni vetra. G. Žagar (poprej gostilničar v Konjicah v „Narodnem domu“) in brat Ciril sta si komaj rešila življenje s skokom skozi okno. Požarna bramba vitanjska se je pred kratkim razšla! — Kakor se nam poroča dopoldne, je zgorela samo Žagarjeva hiša. Ogenj so srečno omejili.

v Iz Rogaške Slatine. V naši okolici je gorelo v pondeljek dne 4. julija na predvečer praznika slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda v kljub slabemu vremenu sila mnogo kresov in se je streljalo na 7 mestih. To slavnostno razpoloženje okolice je napravilo posebno dober utis na kopališke goste, v prvi vrsti Jugoslovane, katerih je tu že lepo število.

v Ptujsko deželno višjo gimnazijo je obiskovalo minulo šolsko leto 200 učencev, med njimi 41 Slovencev, 157 Nemcev in 2 drugih narodnosti. Odličnjakov je bilo 25, abiturientov 17, med katerimi jih je 16 napravilo zrelostni izpit. Kakor poroča „Tagesp.“ so napravili nemški abiturienti 2. jul. zvečer v vozovih obhod po mestu, pri čemur so si svetili z lampijoni. Igrala jim je deška godba. Pri tem se je seveda silovito tulilo in heilalo.

v Podporo za dravski most pri Breznem je zvišalo ministerstvo za javna dela izjemoma od 40 na 64 tisoč.

Zopet pretep na Dravskem polju. Zadnjo nedeljo je došlo med zidarskim polirjem Paurom in kmečkimi fanti pred Mohorkovo gostilno v Račah do pretepa. Pri tem je Paur v silobranu z revolverjem ustrelil fanta Hercoga v trebuh in ga smrtonovarno ranil. Paur se je sam javil orožništvu. Pretepaštvo na Dravskem polju se zadnje čase nevarno širi in v veliki meri ogroža javni mir in red. Zakaj oblastva energično ne posredujejo? Vse take pretepače bi trebalo enkrat eksemplarično kaznovati ali pa jih spraviti v prisilne delavnice.

Ruški fantje so se pokazali kot vrli narodnjaki, ko so na predvečer godu sv. Cirila in Metoda na Kalvariji žgali veličasten kres v obliki črk C in M, streljali s topi in prepevali narodne pesmi. Da bi ta navada nikdar več ne zgnila v Rušah! Živel! zavedni ruški fantje!

Kolesar pri Ruški koči se je videl 29. junija. On sploh potuje s kolesom in ne samo po dolinah ampak tudi po strmih bregovih. Pravil je, da ga mora večkrat po par ur v breg nesti. Verjamemo. Ta gospod je inženir M. iz Gradca. Od Ruške kočje je šel v Št. Martin in potem v Slov. Bistrico.

Izlet na Mrzlico se vrši, kakor vže omenjeno, v nedeljo, dne 10. t. m. Udeležba iz Trbovelj, Hrastnika, Celja, Žalca, Petrovč, Griž in sploh iz vseh strani bode, kakor vse kaže, velikanska. Natančneje še poročamo v teku tedna.

Iz Ivanjkovec. Krasno uspela veselica tukajšnje prostovoljne požarne brambe hudo peče našega prečastitega gospoda župnika Bratuška. Videl je, da vse njegovo dolgo hujskanje proti temu potrebnemu društvu ni veliko zdalo. Požarna bramba je tukaj in da ima med ljudstvom simpatije je najlepši dokaz mnogoštevilna udeležba pri veselici. Gospod je tuhtal kako bi se maščeval in zbral si je zato zadnjo nedeljo prižnico v naši župni cerkvi. Cela pridiga ni bila drugega ničesar kot nizkotno zabavljanje, sumničenje in podtikanje ter predbacivanje. Podrobno se nam s tem baviti ne zdi vredno, vprašamo le, kako se to strinja z vašooliko g. župnik, da nekomu neko uslugo predbacivate, katera se vam je hotela pošteno plačati, a ste vi plačilo odklonili.

Druge slov. dežele.

Imenovanje. Občinski svet ljubljanski je imenoval g. dr. Rudolfa Moleta in g. dr. Pavla Pestotnika za prava učitelja na mestnem dekliškem liceju.

Iz državne živinozdravniške službe. Živinozdravnik Armin Tomažič je imenovan za veterinarskega asistenta pri namestništvu v Trstu.

Zaprta slepar. V Ljubljani so zaprli Janeza Štuheca, doma iz Murščaka pri Kapeli, rojenega l. 1889, ki je v Ljubljani na Zadrugi šoli absolvirati trgovski tečaj. Zagrešil je razne sleparije z menicami, ponarejenimi podpisi itd. ter oškodoval več oseb v Ljubljani. Tudi v Celje je parkrat pisal, pa tu mu ljudje niso šli na lim. Fant je bil l. 1907. najstrastnejši agitator za Roškarja v svojem okraju. Imajo res smolo naši ljubi bratje. Šimonc, Štuhec itd. Sami vzori!

Andrettove klobase. V Ljubljani je znana tvrdka Andretto, tovarna za klobase, salame itd. Može je brzkone laškega poklenja, s slovenskim denarjem si je napravil premoženje, drugače pa je zagrižen Nemec. Ker tvrdka deluje tudi na Štajerskem, ne bo prenapačno, če »Narodni Dnevnik« prinese posnetek iz zanimive kazenske razprave, ki se je dne 5. t. m. pop. vršila pri okrajnem sodišču v Ljubljani. Andretto je bil obtožen dveh kaznivih dejanj. Toži ga Kankar, sluga pri okrajnem glavarstvu radi žaljenja časti in ovadil ga je mestni magistrat zaradi ponarejanja živil. Obe dejanji pa sta v zvezi po sledečem dogodku: Ko je mestni tržni nadzornik Ribnikar decembra p. l. preiskoval ljubljanske trgovine zaradi slanine, so ga trgovci opozorili, naj bi se usmilil tudi Andrettovih klobas. Ta se jih je res usmilil, napravil z njimi preizkušnje in našel je, da je v klobasah primešana moka. Konfisciral je okrog 130 kg klobas, med katerimi trdi Ribnikar, da jih 98% iz Andrettove tovarne, nasprotno pa se Andretto zagovarja, da jih je bilo k večjemu 35—40 kg. Klobase so se potem poslale še v Gradec, kamor so prišle že v takem stanju, da jih je bilo težko preiskati. Ribnikar je celo zadevo oddal službenim potom naprej. Stvar pa je prišla pri magistratu že skoraj iz evidence, kar se Andretto čez nekaj mesecev sam zglašil pri magistratu ter zahteva odškodnino. S tem pa je Andretto ovadbo zaradi ponarejanja živil takorekoč sam pospešil iz magistrata na sodišče. Dne 7. maja pride okrajni sluga Kankar k njemu z uradnim obvestilom. Andretto stoji pred hišo. Ker ga sluga ni dobro poznal, ga pozdravi: »Dober dan«. Oni odzdravi tudi slovenski. Tudi ko sluga vpraša, če ni morda Andretto, je Andretto še znal slovensko. Ko mu pa pokaže dostavnico, je Andretto postal naenkrat popolnoma trd Nemec, kar sledi iz sledeče izjave: »Ich nehme das nicht an. Übrigens sagen Sie, wenn die Bezirkshauptmannschaft mit mir etwas zu tun hat, so soll sie mich nur deutsch verständigen«. Sluga je najbrže nato kaj ugovarjal, kajti Andretto je zavpil nad njim: Sie sind mir ein D...k, ich sch...e auf sie und auf die Bezirkshauptmannschaft. Wenn Sie zu mir kommen, reden Sie deutsch! Sluga je na to odšel, Andretto pa se je takoj peljal k okr. glavarstvu. Tu je izposloval, da je dva dni pozneje dobil dostavljeno nemško vabilo. Zanimivo je, da je Andretto tudi v tem slučaju sam pospešil tožbo žaljenega sluga. On se je namreč pritožil čez slugo »wegen ungehörigen Benehmens«. Na to še le je sluga cel dogodek ovadil. Še bolj zanimivo pa je, da si okrajno glavarstvo samo kar meni nič tebi nič pustilo dopasti tako surovo žaljenje. Tako sta obe zadevi prišli pred okrajno sodišče. Obtožnica zagovarja »nemški« odvetnik dr. Ambrositsch. Andretto nastopa pri celi razpravi jako samozavestno. Kajti skoraj vse, celo da se je napram tržnemu nadzorniku v uradu v pričo dveh stražnikov izrazil, ko se mu je dokazovalo ponarejanje klobas: »Ich gib ja zu, aber wenn schon ich hinein fallen soll, so sollen die übrigen auch hinein springen.« Sodnik razglasi obsodbo, da je obtoženec krivim spoznam obeh kaznivih dejanj in se obsodi na 300 K oziroma na 1 mesec zapora. Zagovornik prijavi ničnostno pritožbo.

Najnovejša brzjavna in telefonična poročila.

GLASOVI ČEŠKIH LISTOV O ODGOĐENJU PARLAMENTA.

Praga, 6. julija. Vsi češki listi se ukvarjajo danes z odgođenjem parlamenta. »Nar. listi« smatrajo odgođenje za popolni poraz vlade. Odgođenje pomenja polom sedanjega vladnega posloppja. Bienenrth je hotel dobiti 70 milj. novih davkov in pomagati Italijanom do pravne fakultete — dasi so mu Poljaki odsvetovali. Oba načrta sta mu podla v vodo. Čehi privoščijo Italijanom njihovo pravno fakulteto, zahtevajo pa, da se izpolni Jugoslovanom, osobito Slovincem, vsaj del njihovih visokošolskih teženj. Vlada tega ni hotela storiti in zategadelj so morali Čehi iti v najostrejšo opozicijo proti taki vladi, ki se da popolnoma voditi nemškim nacionalcem.

Praga, 6. julija. »Union« pravi: Četudi se bode ministerstvo trudilo zvrniti vso krivdo na neuspešnem zasedanju na parlament, bode ljudstvo vendar kmalu uvidelo, kdo nosi krivdo. Govori se, da bodo zborovali septembra meseca deželni zbori, oktobra delegacije, in da pride parlament komaj v novembru

do rednega zasedanja. Bienenrth ima torej dovolj časa za premišljevanje o neuspehih svojega sistema.

Praga, 6. julija. »Hlas naroda« pravi, da se je zavlačevalna taktika barona Bienenrtha popolnoma ponesrečila. Dejstvo je, da ni mogoče uspešno delo, ako se parlament in vlada ne strinjata ter drug drugega ne podpirata. Veliko uslug so napravili Slovenci s svojo obstrukcijo krščanskim socialcem, katerim je bilo neprijetno privoliti v drugojezično vseučilišče na Dunaju, ker so se lani tako zelo angažirali za znane narodnostne zakone — na drugi strani pa tudi niso hoteli nasprotovati vladi. Slovenci so torej izkazali kršč. socialcem s svojo obstrukcijo največjo uslugo.

Praga, 6. julija. »Čas« pravi, da ima danes Bienenrth faktično vse Slovence proti sebi; sedaj bode moral spoznati, da se brez Slovanov ne more vladati.

Praga, 6. julija. »Nár. politika« piše: Državni zbor je odgođen, poslan proč, domu na počitnice. — Vlada pa ostane in nezaslišano je, da ostane vlada, katera je s svojo nezmožnostjo in strankarstvom popolnoma skazila delo parlamenta, še nadalje na krmilu, parlament pa se mora sramotno umakniti. Lahko pa vendar že danes računamo z dejstvom, da se bode držal Bienenrth kvečjemu še do jeseni; potem se bode moral umakniti in napraviti prostor novemu minsterstvu. i

OGERSKI DRŽAVNI ZBOR.

Budimpešta, 6. julija. Seja se je pričela danes dopoldne ob četrti na 12. uri. Poročevalec Lang je predložil načrt za adreso in je prosil, naj se ga natisne. Na zahtevo desnice se je načrt prečital; pasus o banki in o izplačevanju v gotovem denarju je zbornica živahno aklamirala. Finančni poročevalec Hegedus je podal poročilo o indennitetni predlogi. Prihodnja seja v petek ob 10. uri dopoldne.

POBOJI MED BELIMI IN ČRNIMI V SEVERNI AMERIKI.

Nov Jork, 6. julija. Pri včerajšnjem spopadu med belimi in črnimi vsled tega, ker je pri rokoborbi premagal črnc belega tekmeča, je bilo 14 oseb ubitih in nad 100 težko ranjenih.

VELIK POŽAR V DRAŽDANIH.

Draždani, 6. julija. Včeraj je izbruhnil velik požar v nekem skladišču, v katerem je bilo natlačeno polno volne, jute in olja. Vsi draždanski požarniki so se trudili razširjenje ognja preprečiti.

ŽRTVE SEVEROAMERIK. NARODNEGA PRAZNIKA.

Novi Jork, 6. julija. Pri spuščanju raket in zažiganju umetalnega ognja ob priliki severoamerik. narodnega praznika se je zgodilo sila veliko nesreč. 28 oseb je bilo ubitih, 1758 pa več ali manj ranjenih.

LADJA SE POTOPILA

Reykjavik, 6. julija. V langeneskem zalivu na severnem rtu Islandije se je potopila domača ladija, pri čemur je utonilo 12 oseb.

NEČLOVEŠKA MATI.

Praga, 6. julija. V Martinicah so zaprli ženo strojnika Bure, ker je potisnila svojemu 2inpolletnemu otroku bučko v glavo in ga na ta način usmrtila.

ŠPANSKA VLADA VSTRAJA V PROTIKLERIKALNI POLITIKI.

Madrid, 6. julija. V španskem senatu je madridski škof hudo kritiziral vladno predlogo o verskih družbah in pravicah drugovercev na Španskem. — Odgovoril mu je ministerski predsednik Canalejas: To vprašanje bomo rešili ali v miru in slogi ali pa ga bode rešila vlada sama, posluživši se svojega polnomočja in eenrgije. Med nami ne bode tako dolgo miru in sloge, dokler obstoje gotove doktrine, katerih vlada nikakor ne more odobravati in država ne trpeti. Do odločilnega boja mora itak priti prej ali slej.

BOJKOT GRKOV NA TURŠKEM.

Atene, 6. julija. Ker ugovori grške vlade v zadevi bojkota v Carigradu niso ničesar izdali, je sklenil grški ministerski svet, da se obrne na krečanske obrambne velesile s spomenico, v kateri jim bode razložil svoje stališče in prosil za energično posredovanje proti bojkotu. Vsi atenski listi poročajo iz Carigrada, Soluna in drugih turških mest o bojkotnih izgredih in pravijo, da ti ne pomenijo ničesar drugega kot poskus popolnoma uničiti Grke na Turškem.

Narodni gospodar.

IV. poročilo južnoštaj. hmelj. društva o rasti hmelja v drugih krajih.

Norimberk, dne 2. julija 1910. Pri sedanjem vremenu se ne more rastlina normalno razvijati; skoro celi teden nismo videli solnca in skoro neprenehano je deževalo, kar pa je zopet povzročilo hladno vreme kakor v jeseni. Včeraj so malo prenehali močni nalivi — a brez deža vendar ni bilo. Danes se je solnce pokazalo za nekaj trenutkov, a kmalu je postalo zopet oblačno in temno. Vremenska prognoza ne obljublja kaj boljšega

Mühlhausen, 1. julija 1910. Vsled mokrega in hladnega vremena je rastlina nekako v rasti obtičala. Posamezno se najdejo tudi škodljivci. Tudi toča je povzročila obilo škode.

Langquaid (Hallertau), 1. julija 1910. Že osem dni imamo mrzlo in hladno vreme in hmelj se le po

malem razvija. Le v nekaterih nasadih je rastlina zrastle do vrha žic; ena tretjina pa je prav slaba in bode tudi pri ugodnem vremenu le malo obrodila. Da zamore hmelj pognati panoge, potrebuje toplega vremena. Škodljivcev dosedaj ni.

Spalt, dne 30. junija 1910. Vreme je grozovito slabo — dež in zopet dež. Komaj se prikaže solnce za nekaj časa, že pridejo oblaki in kmalu tudi dež. Temperatura je pa tako nizka, da je mrzlo in hladno, posebno po noči. Hmeljska rastlina se le pomalem razvija; ona potrebuje, kakor vse rastline, solnca. Vkljub slabemu vremenu je rastlina dosedaj zdrava in brez škodljivcev.

Rottenburg (Vrtemberško), 30. jun. 1910. Vsled vlažnega, mokrega in mrzlega vremena je trpela hmeljska rastlina; tudi nevihta je povzročila po hmeljnikih obilo škode. Lahko se reče, da je polovica nasadov zdrava, druga polovica pa hira.

Tržne cene.

Dunaj, 5. julija. Borza za kmetijske pridelke. Poročila iz inozemstva so bila danes precej mirna. Promet je bil majhen. Pšenica je bila za 25 vin cenejša, rž za 5 v.

Budimpešta, 5. julija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'11, pšenica za april K 9'33, rž za oktober K 6'87, oves za oktober K 7'21, koruza za julij K 5'40, koruza za avgust K 5'49. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca prijetna, promet 6000 m stotov pšenica v efektivu za 5 v višja, ostalo se je dobro držalo. Termini so bili spočetka trdni vsled nakupov, so pozneje popustili a so se končno zopet utrdili. Vreme oblačno.

Trst, 5. julija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 39 do K 39³/₄, za dobavo K 39 — do K 39³/₄. Tendencia trdna.

Praga, 5. julija. Sladkor. Snrovi sladkor prompt K 34'95, nova kampanja K 25'80. Tendencia: stalna, vreme deževno.

Budimpešta, 5. julija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 132—134, mlade težke 142—144, mlade srednje 146—148, mlade lahke 144—145 v kg. Zaloga 39.098 komadov. Prignano 590, odgnano 351 komadov, ostane 39.337 komadov. — Tendencia mirna.

Budimpešta, 5. julija. Mast. Svinjska mast 158'—, namizna slanina 158'—.

Dunaj, 5. julija. Svinjski sejm. Prignano je bilo 14.873 komadov. Plačevalo se je za prva blago 125—127, srednje blago 112—122, lahko blago 104—118 vin za kg žive teže. — Tendencia medla.

Priden učenec

se sprejme v trgovino z mešanim blagom

Josip Černelč-a v Sv. Petru pod sv. gorami, Štajersko. 396 3-1

Na novo zidana pekarija

na prometnem kraju v Trbovljah na Spodnjem Štajerskem se da takoj v najem. Več se izve pri lastniku: **Ivan Vincenc Komat**, krojaški mojster, Trbovlje. 397 5-1

Trgovski vajenec

iz boljše hiše, z dobrim šolskim spričevalom, se sprejme v manufakturni tvrdki **Ivan Grubitsch** Maribor, Tegetthoffova cesta šte. 11. 389 3-1

Trgovskega učenca

išče

Anton Priveršek, trgovec na Muti (Štajersko). 392 3-2

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam **Bergmannovo** Steckenpferd - lilijino mlečno milo (znamka Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa medicinalna mila proti solnčnim pegam, kakor tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drožerijah in parfumerijah. 120 40-21

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini
V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo:
L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na krogah pri vozu, tečaj na krogah pri izseku, tečaj na krogah pri tipkinem dvigalu. 266 — 18

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega **konjaka**.

Poštna hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

'LASTNI DOM'

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

pet od sto (5%)

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavlj: 'Kamnoseška industrijska družba Celje'.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojalnim obratom.

Izvrševanje vseh stavbenih del kakor stopnice, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnikov kamnov itd.

Brušenje, poliranje in struganje kamena s troji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rake).

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najboljših marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, udejanje napisov v iste.